

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Magdalena Molina Rodríguez

Verwerende partij: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Prejudiciële vraag

Dient het verbod op indirecte discriminatie op grond van geslacht dat is neergelegd in artikel 4, lid 1, van de genoemde richtlijn 79/7/[EEG van de Raad van 19 december 1978] betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid ⁽¹⁾, aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regel als artikel 215, lid 1, punt 3, van de Ley General de la Seguridad Social (goedgekeurd bij koninklijk wetgevend besluit 1/94), dat, in de versie zoals gewijzigd door koninklijk wetsbesluit 5/2013 van 15 maart 2013, voor de toegang tot werkloosheidsbijstand van werknemers van 55 jaar en ouder een nieuwe voorwaarde stelt — de niet-overschrijding van een bepaald inkomensniveau in de gezinseenheid — wanneer hierdoor volgens de verstrekte statistische gegevens een aanzienlijk hogere beperking van de toelating tot die bijstand ontstaat voor de groep potentiële vrouwelijke ontvangers (dan voor de groep potentiële mannelijke ontvangers)?

⁽¹⁾ PB 1979, L 6, blz. 24.

Hogere voorziening ingesteld op 24 april 2018 door Repower AG tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 21 februari 2018 in zaak T-727/16, Repower/EUIPO

(Zaak C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Proceestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Repower AG (vertegenwoordigers: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, V. Kling, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, repowermap.org

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van 21 februari 2018 in zaak T-727/16, eerste punt van het dictum, voor zover het beroep is verworpen;
- vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 3 augustus 2016 [zaak R 2311/2014-5 (REV)];
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het EUIPO was niet gerechtigd de motivering van de intrekking in de procedure bij het Gerecht te vervangen. Het EUIPO heeft het voorwerp van het geding gewijzigd, het recht om te worden gehoord geschonden en is zijn plicht om zijn discretionaire bevoegdheid uit te oefenen niet nagekomen.
2. Het algemeen rechtsbeginsel dat de intrekking van onrechtmatige bestuursrechtelijke handelingen toestaat, is in casu niet van toepassing. De wetgeving vertoont geen rechtsleemte. De bepalingen van de artikelen 80 en 83 van verordening nr. 207/2009 vormen een *lex specialis*.
3. Overeenkomstig artikel 83 van verordening nr. 207/2009 stond het niet aan rekwirante om aan te tonen dat er in de lidstaten geen beginsel inzake de intrekking van onrechtmatige bestuursrechtelijke handelingen bestaat.

4. Ook al zou een dergelijk algemeen beginsel in het merkenrecht bestaan, dan was niet voldaan aan de voorwaarden voor een algehele intrekking gelet op de bescherming van het gewettigd vertrouwen.
5. De beslissing van de kamer van beroep is aangetast door een ernstig motiveringsgebrek.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Almería (Spanje)
op 25 april 2018 — Liliana Beatriz Moya Privitello en Sergio Daniel Martín Durán / Cajas Rurales
Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito**

(Zaak C-283/18)

(2018/C 259/35)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Almería

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Liliana Beatriz Moya Privitello en Sergio Daniel Martín Durán

Verwerende partij: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Prejudiciële vragen

- 1) Sluit het gebruik, bij de afsluiting van een langlopende hypothecaire lening met variabele rente, van een van de in de markt bestaande referentie-indices, die officieel wordt bekendgemaakt door de Banco de España (centrale bank van Spanje), een rechterlijke transparantietoets uit, zelfs wanneer de gebruikte index uitdrukkelijk wordt toegestaan door de toepasselijke wetgeving, indien deze wetgeving de keuze van de index aan de partijen laat en de betrokken bank een van die indices heeft gebruikt zonder de cliënt in kennis te stellen van het bestaan van andere toepasbare indices die gunstiger zijn voor de consument?
- 2) Kan een nationale regeling zoals die welke aan de orde is in het hoofdgeding [bestaande uit, onder andere en hoofdzakelijk, Orden de 5 de mayo de 1994 sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (ministeriële verordening van 5 mei 1994 inzake de transparantie van de financiële voorwaarden van hypothecaire leningen), Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios (ministeriële verordening EHA/2899/2011 van 28 oktober 2011 inzake transparantie en bescherming van de cliënt van bankdiensten), en Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos (circulaire 5/2012 van 27 juni 2012 van de Banco de España, gericht tot kredietinstellingen en aanbieders van betaaldiensten, inzake transparantie van bankdiensten en verantwoordelijke kredietverlening), die is vastgesteld ter uitvoering van Ley 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito (wet 10/2014 van 26 juni 2014 inzake de ordening van, het toezicht op en de solvabiliteit van kredietinstellingen), of van het vroegere artikel 48 van Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito (wet 26/1988 van 29 juli 1988 inzake disciplinering van en interventie bij kredietinstellingen)], die de keuze van de toepasselijke referentie-index uit de daarvoor beschikbare indices toelaat, worden opgevat als „dwingende wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen” in de zin van artikel 1, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ voor de afsluiting van een langlopende hypothecaire lening met variabele rente?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).